

In de monoloog 'Para' dompelt Bruno Vanden Broecke zich onder in de psychologie van de paracommando. © THOMAS DHANENS

De vijf voorstellingen die u gezien moet hebben

Aan de vooravond van het nieuwe cultuurseizoen blikst het Theaterfestival terug. De stukken die u de afgelopen maanden had moeten zien, worden opnieuw opgevoerd. Wij selecteerden er vijf.

THOMAS PEETERS

Het Theaterfestival, dit keer in Antwerpen met deSingel als zenuwcentrum, is veel meer dan een terugblik op het afgelopen seizoen. Het is het moment waarop theatermakers reflecteren over de stand van zaken in de toneelkunst. Het debat wordt vanavond op gang getrokken door de traditionele State of the Union. Dit jaar geeft actrice Sara De Roo haar visie op het theatervak. De jonge talenten Aicha Cissé en Aminata Demba spreken in de State of the Youth namens de jeugd.

© DANNY WILLEMS

1. Invited

Hoe kan het publiek mee de choreografie van een voorstelling maken? Dat was het vertrekpunt van Seppe Baeyens voor 'Invited'. Niemand van de 15 performers is een professioneel danser. De jongste speler is 10 jaar, de oudste 94. De meest picturale is een jongeman met het downsyndroom en een gele cowboyhoed. Vijf kwartier lang doen de dansers iets dat je niet vaak ziet in hedendaagse dans of theater. Ze plaatsen zich op één lijn met de toeschouwer. De grenzen tussen de spelers en het publiek worden doorbroken. Wie zijn de dansers en waar zijn de toeschouwers? Op den duur weet niemand het nog. Het resultaat is volgens Baeyens 'een uitnodiging in het samen-zijn'. Voor onze ogen ontvouwde zich een fascinerend schouwtoneel.

Van 30 augustus tot 1 september

2. Para

Na 'Missie', over een pater in Congo, koos schrijver David Van Reybrouck met 'Para' opnieuw voor een beladen hoofdstuk uit de Belgische geschiedenis. De militaire missie in Somalië was in 1992 en 1993 met de ontplooiing van 3.000 militairen de grootste naoorlogse Belgische operatie in Afrika. De menselijke tol was groot: er stierven 500 tot 1.000 Somali's en er sneuvelden zes Belgische para's. Voorbij de feitelijke gruwel gaat de voorstelling vooral in op de psychologie van de para, gespeeld door Bruno Vanden Broecke.

30 en 31 augustus

© FRED DEBRUOCK

3. Daar gaan we weer

(White Male Privilege)

Annelies Verbeke is bekend van haar romans en kortverhalen. Haar allereerste theatertekst kwam er op vraag van het gezelschap Wunderbaum en was meteen een schot in de roos. 'Daar gaan we weer' gaat over de bevoorrechte positie van blanke middenklassers en hun gebrek aan benul daarvan. Drie hoogopgeleide, witte West-Europeanen van bijna veertig reageren op een opgehouden spiegel waarin ze een onfris verleden en een complex heden gereflecteerd zien. Het is een spiegel waar ze steeds moeilijker naast kunnen kijken. Gaandeweg zakken ze steeds verder weg in een moreel moeras, waarbij vermoeidheid en overgevoeligheid nooit veraf zijn.

1 en 2 september

© KURT VAN DER ELST

4. Poquelin II

Jean-Baptiste Poquelin is de echte naam van de Franse toneelschrijver Molière (1622-1673). Het toneelgezelschap STAN combineerde in 2003 in 'Poquelin' een aantal van zijn stukken tot één voorstelling. Afgelopen seizoen kwam het vervolg, in een coproductie van verschillende gezelschappen 'Poquelin II' is hilarisch. Het theaterstuk ademt helemaal de sfeer van de 17de eeuw uit. Het klein in elkaar getimmerde houten podium, is enkel te bereiken via twee krakemikkige trappen. De grappen en levenswijsheden worden als een ratelend geweersalvo 25 uur lang door een formidabele cast - Damiaan De Schrijver, Stijn Van Opstal, Willy Thomas, Els Dottermans - op het publiek afgevuurd.

4 en 5 september

5. 21 pornographies

Onze westerse samenleving wordt gedomineerd door een hypergeseksualiseerde beeldcultuur en is volledig doordrongen van verkoopstechnieken uit de porno-industrie. Vertrekkend vanuit die vaststelling toont de Deense choreografe Mette Ingvarsten, die in Brussel woont, een collectie erotisch en affectief materiaal. Grotendeels naakt neemt ze de toeschouwers mee langs enkele memorabele momenten uit de geschiedenis van het sadomasochisme en de pornografie. Meestal vertelt ze, af en toe dansend. In die zin is '21 pornographies' eigenlijk een vertelvoorstelling, waarbij de verbeelding het werk mag doen.

6 en 7 september
www.theaterfestival.be

De Tijd 30/08/2018, bladzijden 10 & 11

All rights reserved. Gebruik and reproductie enkel mits toelating van de uitgever via De Tijd

